

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrta leta in na mesec razmierno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč., več.

Oglasi

se računajo po vrstah v petito. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zavave, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst. r.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Opozorjamo vse gg. naročnike na nakaznice, ki so priložene današnjemu listu in prosimo, da se jih v kratkem poslužijo. Vsem onim, ki do 15. oktobra še ne poravnajo naročnine za tekoče četrtletje, ustavimo list.

Naročnina se plačuje naprej. Prosimo, da se blagovoli naročnina redno plačevati, ker nam je s tem prihranjenega mnogo dela in sitnosti.

Uprava „Edinosti“.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejšje vesti.)

Praga 2. Izvrševalni odbor mladoške stranke je sklenil v današnji seji, da skliče takoj državne in deželne poslance in zaupnike strank. Stavili so se predlogi glede najodločnejše opozicije nasproti novi vladi.

Lvov 2. Dunajski poročevalec lista »Słowo Polskie« javlja svojemu listu zanimiv dogodek iz časa avdijencij zastopnikov desnice pri cesarju. Cesar je nagovarjal vse sprejete desničarje, naj uplijavajo na svojo stranko, da bi olajšala novemu kabinetu njegovo nalogo. Načelnik nekega kluba desnice je na to baje odgovoril, da, čeprav se mora klanjati pred osebo voljo monarha, bode vendar prisiljen nasprotovati novemu ministerstvu. Po teh besedah da mu je cesar obrnil hrbet ter ga pustil samega v sprejemnici.

Lvov 2. »Słowo Polskie« pripoveduje, da so se v poljskem klubu pojavile prve prikazni razdora vsled nasprotstva med sedanjim predsednikom Jaworskim in med Bilinskim. (To misel je, kakor upamo, porodila samo pobožna želja! Op. ur.)

Dunaj 2. Cesar je podelil bivšemu ministru-predsedniku, grofu Thunu, veliki križec reda sv. Štefana in bivšim ministrom dru. pl. Witteku, dru. pl. Ruberju, grofu Bylandt-Rheidthu, baronu Kastu,

dru. Kaizlu, dr. pl. Jendrzejewiczu in Dipauliju prvi razred reda železne krone.

Dunaj 2. Nemško-liberalni in nemško-nacionalni klub sta imela danes svoje seje. Oba kluba sta odobrila poročila svojih načelnikov, dra. Pergolta in dra. Hoehenburgerja, o avdijencijah pri cesarju. Kluba sta sklenila, da se hočeta nasproti novi vladi postaviti na stališče čakanja.

Dunaj 2. Predsednik izvrševalnega odbora parlamentarne desnice, Jaworski, je sklical predsednike klubov desnice in njih namestnike na dan 5. t. m. v zborovanje.

Budimpešta 2. Zbornica magnatov je danes izvolila kvotno deputacijo. Voljeni so: grof Avrelj Dessewffy, baron Friderik Harkanyi, Anton Lukaes, mejni grof Edvard Pallavicini in škof Pavel pl. Smercesanyi.

Budimpešta 2. (Zbornica poslancev.) Posl. Kossuth utemeljuje svoj predlog o proslavi 6. oktobra ter zahteva, da se istega postavi na dnevni red. Minister-predsednik naglašuje, da se danes o tem predlogu ne more meritorično razpravljati ter nasvetuje, da je staviti predlog za jutri na dnevni red. Zbornica je sprejela predlog ministerskega predsednika.

Potem so se izvolili v kvotno deputacijo grof Adalbert Apponyi, grof Ludovik Csaky, Maks Falk, Ferdinand Horanszky, Ludvik Lang, Aleksander Matlekovits, Avgust Pulszky, Koloman Tisza, Nikolaj Tomasić in grof Ivan Zichy, na kar se je seja zaključila.

London 2. Londonsko društvo omnibusov je dobilo ukaz, da stavi vladi 1000 konjev za kasko naselbino na razpolago.

Kap 2. V Volksrustu stoji 4000 boerov. Le ti-hočejo ostati v obrambi. V Oranjski republikli se opaža živahno vojaško gibanje. V Wrede napreduje koncentracija vojaštva vidoma. To noč se pomaknejo čete znatno naprej.

Sredec 2. Včeraj so se vršile dopolnilne volitve v Sobjanje. Izmed novoizvoljenih poslancev

Bila je res lepa v priprosti beli obleki z rudečico navdušenja na licih. In ko je zadnje vrstice:

„Le vstani borni narod moj,
Do danes v prah teptan, —
Pepelni dan ni dan več tvoj
— Tvoj je vstajenja dan!“

zaključila s povzdignjenim trepetajočim, glasom, zagrmel je po vsej sobi gromoviti »Živio! Živel narod! Živela domovina!«

Vida pa je ginena stala gori na odru in sama klicala z drugimi: »Živel narod! Živela domovina!«

In zopet so se ponovili klic glasno in navdušeno, da je odmevalo iz sob tja v tiho mirno zimsko noč: »Živeli Slovenci! Živele Slovenke!«

Vršila se je še šaljiva tombola, katero je vodila učiteljica Berta Bavdek, a zatem je vse poselo krog miz.

Povečerjal je vsakdo nekaj, a potem so se vrstile napitnice, govori drug za drugim. Vse je bilo veselo, dobre volje.

Milčič je sedel poleg Berte, dvoril jej, nagajal in se smejal; ona pa je upirala vanj svoje temne oči, da mu je prihajalo vroče; včasih so se jej zabliskale tako malo jezno, užaljeno, a vendar dražestno — a Milčiču so tako ugajale te žive, ognjene, ostre, mile oči . . .

je 34 pristašev vlade, 2 pripadata opoziciji, iz treh volilnih okrajev se še ne ve, kako so se izvršile volitve.

Avstrija in Nemčija.

»Südsteierische Post« je posnela po francoskem listu »Le Petit Journal« članek, spisan pod gorenjim naslovom, ki je zares velepoučen in je dragocen pripomoček onemu, ki hoče dobro umeti postanek in cilje nemško-nacionalnega gibanja v Avstriji. Iz tega članka je razvidno, kako grozno odgovornost si se stališča varnosti te države nakladajo oni, ki podpirajo to gibanje in se še hvajajo, da služijo interesom države, da skrbijo za jednotnost države, ovirajo »rovanja« onih, ki so se svojimi narodnimi, protinemškimi aspiracijami — razdirajoči živeli v državi.

»Le Petit Journal« piše: »Afera Dreyfus je razkrila Francozom stvarij največje važnosti. Neizogibno je, da se človek seznanji z istimi, ako hoče umeti postopanje Nemčije v zadnjih dveh letih, in sosebno, ako hoče prav ceniti dogodke, preteče Franciji. Potem še le bo mogel umeti vso težo namigovanj gosp. Freycineta, ki kažejo na inozemske komplikacije.

Nemška država se pripravlja na intervencijo v Avstriji in v tej politiski igri je afera Dreyfus igrala ulogo kavalerije v trenutku začetka vojne.

Kavalerija služi v to, da prikriva premikanje vojaštva in zavaja sovražnika. Afera Dreyfus je bila zastor, razpet okolo vse Francije, ki naj bi zapiral pogled tja ven preko nje mej.

Intervencija nemške države v Avstriji, v deželi, katero tudi imenujejo nemško, kar pa v resnici ni, ker je tu od 25 milijonov prebivalcev 15 milijonov Slovanov in 9 Nemecev — taka intervencija bi bila odločilen dogodek za vse vlasti sveta. Avstrija ima delež na politiskem življenju Evrope in Francija ima še poseben interes na

— Ravno je mlad učitelj iz sosesčine dvi-gnil kupico in v krepkih besedah napil tudi nežnemu spolu — vrlim Slovenkam!

Zazvenele so kupice in »Živele, živele!« je klicala družba.

Berta pa je ustala in se zahvalila za napitnico. Vse je zrla v njo; žarele so jej oči, a iz ust so jej donele besede polne ognja, navdušenja:

»Da, tudi žene nismo zadnje, ne — tudi nam bije sree za mili naš narod. — V marsikaki zagorski koči sedeva dan na dan stara babica pri peči, unuki se tarejo krog nje in slušajo njene povesti, pravljice, a ona jim rada pripoveduje o zlatih činih naših pradedov, neti jim ljubezen do rodne zemlje, srd in mrženje do tlačiteljev našega malega a krepkega naroda.

Dogajajo se sicer žalostni slučaji, da se katera izmed nas, zapeljana od sovražnika, sramuje našega rodu, našega jezika, a bodisi, v obče smo in bomo Slovenke vedno navdušene rodoljubkinje, ljubimo in ljubile bomo narod, iz katerega smo izišle, v katerem živimo, jezik, ki nam je prvi udarjal v uho. Tebi pa mila, draga slovenska domovina, ključem v imenu tvojih hčera: »Živi, razvita se, ti narod naš, vztrajaj, ne vdaj se! Nas ne bo več, a ti boš stal, stal trden, neomajan!« (Pride še.)

P O D L I S T E K.

5

Vida.

Spisala Kopriva.

Veselia podružnice sv. Cirila in Metoda v Vrhovju se je danes vršila. — Bilo je lepo števílo udeležencev, nekaj domače inteligence, gospod župnik, nadučitelj, učiteljica Berta, poštar z svojo soprogo in Vido Milčič, dva trgovca in tudi tujih gostov. Tudi dokaj priprostitih Vrhoveev stare korenike z žuljastimi rokami a poštenim slovenskim sream se je zbralo.

Po nagovoru načelnikovem se je začelo zborovanje in volitev predsednika, tajnika in blagajnika mali podružnici. Kmaló so završili s tem; izvolili so se zopet vsi oni, ki so že prej opravljali ta posel.

Prispevali so mej tem še vedno novi gostje, nekaj učiteljev iz sosesčine in kar je še drugih taeih bolj omikanih ljudij na deželi, katerim narod in narodna zavest ni deveta briga.

Po kratkem odmoru je stopila Vida, poštna upraviteljica, na mal oder in deklamovala Gregorčičevo »V pepelnici noči« v veliko veselje vsem poslušalcem.

integriteti (celokupnosti) Avstrije, ker bi razkosanju države Habsburgov neizogibno sledil grozen narastek nemške države, iz česar bi iz umevnih gospodarskih razlogov morala priti popolna poguba francoski industriji in francoski trgovini.

A pripravnost za političko in vojaško intervencijo nemško je gotova stvar. Nevarnost je torej jako velika; Francija more biti sleherni trenotek iznenadjena po silnem dogodku, glede katerega poskušajo vse, da ne bi bili mi pripravljene pravočasno. Ako Francija dopusti, da pride do tega dogodka, potem bi morala pozneje ali izvojevati nevarno vojno, ali pa se zadovoljevati z ulogo satelita (zvezde družice) nemške države.

Trideset let se že trudi nemška častihlepnost, da pridobiva čim več upliva v Avstriji. Vzrok jej je v prizadevanju, da bi gospodarila od Severnega pa do Adrijanskega morja. Doslej je bila ta častihlepnost bolj v teoriji, dve leti sem pa je zadobila bolj praktični značaj.

Da jej zadovoljujejo, ponavljajo Nemci iste dogodke, ki so pomagali pripravljati aneksijo Alzacije in Lotaringije.

Žal, da vse to, kar pripoveduje francoski list, ni brez resne podlage. Fakt je, da se velenemška propaganda v Avstriji hrani iz Nemčije doli in sicer ob sodelovanju oficijelnih krogov. Resnica je, da je cela vrsta raznih društev in organizacij v Nemčiji, katerim je veliki del delokroga v Avstriji. In vprašamo: ali bi se bili nemški vseučilišni profesorji drznili na dan s tako nesramnostjo, kakoršnja je bil tisti protest proti notranji politiki v Avstriji — ali bi se bil drznil akademično izobraženi divjak Mommsen na dan se svojim pozivom do Nemcev, naj Čehom — razbijajo glave, ako ne bi bil vedel, da sme, da tudi oficijelna Nemčija sodeluje na velikonemški propagandi v Avstriji? Ne, nikdar bi si ne bili upali tega, saj vedo, kako šviga bič okolo ušes slehernemu uslužbencu nemške države, ako je pokazal le najrahlejo voljo v to, da bi se postavil v navskrižje z voljo mogoteev!

In le ta velikonemška propaganda je provzročila vse divje boje v avstrijskem parlamentu. Wolf in Schönerer sta le orodje te propagande in nič drugega. Ta propaganda je se svojimi emiserji uprizorila vse divjaške izgrede, na katerih so tepali v prah avstrijskega orla in so glasno klicali po nemški intervenciji. Ta propaganda strmoglavlja avstrijska ministerstva in je tudi dovela do sedanje krize. Sedanja kriza v Avstriji ni nič drugega, nego etapa na dobro proračunjeni poti velikonemške propagande.

To je usoden fakt, katerega avstrijski Slovani morajo imeti vedno pred očmi, da ne pozabijo, da gre za njih kožo, za njih življenje. Spoznavši to, imajo le jedno pot pred seboj: skupen odpor brez diplomatizovanja, brez obzirnosti in brez vsake sentimentalnosti! Nikar se ne brigajmo za očitjanja, da smo nespravljiv živelj in morda celo neljalni! Potrpiamo in delajmo dalje, kar nam veleva čut samoohrane, prepričani, da pride dan, ko bo jasno, da smo, varujé svojo kožo, varovali tudi kožo države, da smo bili torej — živelj-rešitelj.

K poglavju o ženskem vprašanju.

(Izvirni dopis.)

Ženskam, sosebno onim takozvanih viših krogov, se v najrazličnejših variacijah očita duševna revnost in duševna plitvost. Nekateri časopisi imajo celo v svojem programu jedno jedino točko: zabavati nekatere možke, ki so, nota bene, sami največi duševni reveži, kar jasno dokazuje ravno njih «apetit» do take duševne hrane — in sicer zabavati na račun žensk. Način, kakor se tam kaže in smeši ženska v besedi in podobi, je čisto skrajno obsurden ter presega vse meje dopustne dovtipnosti in šale.

Po mojih mislih mora tako početje globoko užaliti vsacega plemenitega, humemno mislečega in čutečega človeka in užaliti tembolj, ker se temu početju ne more vselej očitati neutemeljenost in pretiravanje.

Žalibog, da moram tudi sama priznati, da je v duševnem oziru med ženskim svetom — velikanska beda. Ta beda je tako velika, da so ljud-

ske šole, obrtne šole, učiteljice z višo deklisko šolo vred — kapljica v morju. Prvič nadaljne šole — že radi pomanjkanja prostora — obiskuje le prav majhen del deklet; drugič se pa v šoli z današnjim zistemom nikakor ne podaja pouk tako, da bi znanost koristila ne le na zunaj, marveč tudi na znotraj.

V današnjih šolah se namreč pač vzgajajo, recimo, svoje službene dolžnosti korektno vršeče ženske, ženske, ki poleg svojega materinega jezika govore še jednega ali več modernih jezikov, ki igrajo na razne instrumente, ki so eventualno dobre pevke in ki bi znale odgovor na par suhih zastvovnih vprašanj, lažjega kalibra. Ali prosim, to vse še ne dela iz ženske — človeka.

Človeka! Ko bi zamogla to besedo vsaj povedati tako krasno in vzvišeno, kakor jo vzvišeno in lepo čutim in mislim!

Prosim vas, naučite žensko pojmiti to besedo in videli bodete, da jo bodete morali spoštovati, kakor se spoštuje človek — človek — človek!

Učite žensko misliti, dajte jej prilike, pustite jo misliti!

Ne hvalite kakor edino pravo nje eksistence, nje otročnost, nje nedolžno nezavednost, nje vitko, nežno, krasno telo; ne občudujte njenih toalet, ne lovite, ne provocirajte nje koketnih pogledov; ne postopajte z njo ko z ljubko, a brezpravno in brezumno igračo; ne govorite jej neslanih, sto in tisočkrat pogretnih fraz; ne apelujte večno na nje slabotnost in nežne živce; ne zakrivajte jej temna brezna eksistence — proč z varanjem, proč z zagrinjalom! Pokažite jej življenje, življenje, kakoršno je v resnici brez primesi in olepšave, da v njem najde in spozna sama sebe.

Ne diktirajte jej sodbe o dogodkih in razmerah in okolščinah in pustite jo, da, učite jo, da sama sodi, sama išče resnice in se je oklene. Ne vežite jej očij in potem ne bo potrebovala več vašega vodstva in vašega jerobstva. Dajte jej prilike, da si sama služi svoj kruh, sama skrbi za svoj obstanek in vam se ne bo treba jeziti nad prokletimi ženskimi toaletami.

Odvzemite ženski verige in mesto nevedne, naivne, podkupljive, dostikrat celo hudobne in zvičajne sužinje, vzgoji vam sveta svoboda sveto, vzvišeno, močno ženo, ki vam bo dika, sreča in ponos.

Pustite si že enkrat dopovedati, da, dokler je ženska sužinja, toliko časa je tudi možki tiranski barbar. Spoznajmo vendar enkrat, da je jedini glavni, najsvetejši smoter vsacega človeka — brez, absolutno brez izjeme — biti človek!

Zavrzimo, pokopljimo, uničimo vse, kar nas loči, kar nam brani, da se ne spoznavamo mej saboj, ko bratje in sestre; da ne spoznavamo in ne vršimo dolžnosti, katere imamo drug do drugega.

Slana-morilka se mi zdé za vsa blažja, plemenitejša človečanska čutstva in ideje, tiste tradicijonelne občevalne razmere, ali rekla bi celo: pravila v človeški družbi. Kako ojstro se tu črta spolna in socijalna razlika, kakor da bi ta družba sestala res iz čisto in bistveno različnih, polnopravnih in brezpravnih bitij. To je vnebovpijoči greh na človečanstvu, ki se tudisproti krvavo maščuje. — Priznajte ženski, ne le z besedo, marveč tudi v svojih sreih, viši nego spolni pomen, priznajte jo s saboj jednako-pravno, jednakovredno, priznajte občo vzvišenost človeka — in prostitutcija, ta nedopovedljivo škodljiva in uničujoča bolezen, na kateri hira družba — izgine, kakor izginja noč pred žarki dneva.

In vprašam Vas, kako je možno, da umirajo ljudje lakote in v pomanjkanju, mej tem, ko drugi stokajo samega prenasičenja vsega najboljšega, stokajo in nimajo miru na enem mestu? Da, kako je to vendar možno, ali bolje, kako bi to možno bilo, ako bi se vsak pojedinec zavedal neomajljive resnice, da nikdar in večno nima pravice do lastnega hleba, dokler drugim primanjkuje skorjice? In za kaj se pojedinci tega ne zavedajo ter ostajajo hladni, neobčutljivi napram mukam proletarijata? Kako, kako je sploh mogla nastati tolika socijalna razlika? Ali ne zato, ker so se ljudje razdelili, ker so se umaknili, ker so se v običevanju ločili drug od drugega ter si tako postali tuji in vedno bolj tuji?...

Ob tej točki se sosebno obračam do slovenskega ženstva, naj se ne drži tako rezervirano od občega javnega življenja. Saj je vsacemu človeku

in absolutno tudi ženski naloga in dolžnost, biti ne le koristen ud svoje rodbine, marveč tudi koristen ud vse asociacije. To je naš prvi poklic. A k zvestemu vršenju tega poklica je pred vsem treba, da spoznamo, natančno spoznamo, v čem sestoji korist in v čem zlo te družbe. In to nam pokaže edino le — življenje.

Kvišku torej, slovenska žena! Vrzi proč od sebe tisto naivnost, etiketo, možko laskanje in možko nadzorstvo — proč z umetno, slaboumevno in brezsmiselno nežnostjo! Sedaj so dnevi trdega dela in krutega boja. Tudi ti postavi se v vrsté, kjer se bojuje tvoj mili, zatirani narod za svoje svetinje, v vrsté, kjer se bije sveti boj za občelo-veško pravo. Udeležimo se boja, da bodemo tudi me deležne slave, zmage. Vsaka slovenska žena bodi z dušo in telesom Slovenka, a Slovenka-socijalistka v najblažjem zmislu te besede. Ivanka.

Politični pregled.

TRST 3. oktobra 1899.

Kriza — rešena. Ministerstvo je torej sestavljeno takole: grof Clary Aldringen začasno predsedništvo in ministerstvo poljedelstva; Welsersheimb deželno brambo; Wittek železnice; Körber notranje stvari; Kindinger ministerstvo pravosodje; ministerjalni svetnik Chledowski minister za Galicijo; pl. Hartel voditelj ministerstva pouka; sekejski načelnik Stibral voditelj ministerstva za trgovino in sekejski načelnik Kniazolueki voditelj ministerstva finance. Največe težave je delalo stikanje po finančnem ministru, kajti še včeraj se ni slutilo, kdo prevzame ta prevažni portfelj.

V novo ministerstvo sta torej prestopila dva člena prejšnjega ministerstva: Welsersheimb in Wittek. Za tri ministerstva — pouk, trgovina in finance — niso imenovani definitivni upravitelji, ampak se je dotičnim sekejskim načelnikom poverilo le voditeljstvo teh strok. Že v tem se kaže, da je ministerstvo od danes do jutri.

Politična duša novemu ministerstvu da bo minister za notranje stvari, dr. Körber. On da je tudi izbran za sestavo novega jezikovnega zakona, ki se ima predložiti zbornici takoj po odpravi jezikovnih naredeb. Brez škode za stališče, ki je jedino možno nam Slovanom nasproti temu ministerstvu: stališče odklanjanja, in brez najmanjega preudica za bodoče postopanje, beležimo tu, da nam možje, ki so imeli že prilike občevati z sedanjim ministrom za notranje stvari, opisujejo dra. Körberja kakor izbornega uradnika in treznega moža, s katerim je možno govoriti tudi o narodnih borbah. To je že nekaj, kar zasluži pohvale v naši Avstriji, kjer veliki del birokracije nima ni zmisla za prav narodnih bojev. Tudi o ministru za pravosodje, dru. Kindingerju, treba priznati, da se na dosedanjem mestu ni kazal aaravnost nasprotnega našem jeziku.

V novi dobi. Novo ministertvo je sestavljeno. Pravijo, da je uradniško in da bo nevtrarno. Prvo trditev moramo priznavati kakor resnično, o drugi imamo svoje posebne misli. Ravno zato, ker je uradniško, se nam zdi, da prva trditev izključuje drugo.

»Nevtrarno ministertvo«. Kako naj umemo to označenje, česa nam je pričakovati od takega ministerstva? Ako bi smeli sklepati logično, bi rekli, da označenje »nevtrarno« pomenja toliko, kakor da bo novo ministertvo jednako dohrohtno do vseh narodnosti, in da bo le se stališča ustavnih določeb in zakonov razmišljalo o opravičenosti stremljenj posamičnih strank in narodov in da bo potem, pustivši na strani simpatije in antipatije, ukrepalo po najboljšem spoznanju. Tako bi bilo logično, tako bi bilo res nevtrarno. Ali bo tako? Neverni Tomazi smo. Saj bi se radi nadejali dobremu, ali kaj, ko ne moremo! Toda pustimo to! Saj bomo skoro videli nove može na delu.

Na tem mestu nismo hoteli ugibati o tem, česa nam je pričakovati od novih mož, ampak sestava novega ministerstva je ono, ki nas zanima. Novo ministertvo je sestavljeno iz samih uradnikov in vsi novi ministri so Nemci, razun jednega v pavolo povitega Poljaka, ki pač gotovo ne bo kalil ukupne nemške slike. To je moment, ki smo ga hoteli povdariti in ki pričá vnočič, da je malone vsa viša birokracija v nemških rokah.

Po tej konstataciji pa naj sodi svet o trditvi Nemcev, da so tlačeni v tej državi!

Moč te birokracije je bila tudi v dobah navidezno konstitucionalnega in parlamentarnega vladanja, v dobah, ko so bili ministri vzeti iz vrst parlamentarecev, skoro da neomejena. Ta birokracija je vsikdar sestavljala barikade na vseh straneh, preko katerih niso mogla pravična in v zakonih utemeljena prizadevanja avstrijskih Slovanov, ob jezu avstrijske birokracije so se razbijali vsi napore ušati in tudi eventualna dobra volja ministrov. In sedaj je dobila ta birokracija vso moč v roke, in patentovani liberalci in branitelji ustave se radujejo na tem. Seveda: novi ministri so Nemci! Nemški obstrukcionisti so kar hitro vrgli v jarek svoje navdušenje za konstitucionalna načela in liberalne ustanove in ostala jim je le — nemška srditost. V nadi, da bodo birokratje še huje pritiskali slovanske narode, žugajo že sedaj s prosledovanji. Tako že kliče «Grazer Tagblatt» «državno avtoriteto» na boj proti Čehom, ako bi se drznili abstruirati, isto državno avtoriteto, katero so oni zasmehovali in tirali v blato do večerajšnjega dne, dokler ni služila njim — Nemcem, da-si je bila, to treba pripoznati, neizrečeno popustljiva celó tedaj, ko je obstrukcija zadobivala obliko očitne revolte.

Gorjé slovanski občini, v kateri bi se godilo kaj takega, kar se je godilo v Graslicah! Njim pa se ni nič zgodilo in sedaj so dobili še nagrado v obliki — »neutrnega« ministerstva, ulito iz tiste birokracije, ki je malone popolnoma nemškega mišljenja.

Mi pa beležimo z živim zadovoljstvom, da so stranke na desni — vzlic pljuski, ki so jo dobile — ohranile možato in ponosno mirnost.

Izvrševalni odbor mladočeške stranke ni storil na posvetovanju minolega ponedeljka nobenih konkretnih sklepov, marveč je sklenil le sklicati takoj deželne in državne poslanee ter zaupne može. Ta narodni parlament naj bo definitivno sklenil o bodoči taktiki; vitez Jaworski pa je sklicel izvrševalni odbor desnice za prihodnji četrtek.

Resnica bje v oči. Članek socialista Morgarija o razmerah na Primorskem, priobčen v rimskem »Avanti«, še vedno jemlje spanje italijanskim novinarjem. Sedaj so začeli odgovarjati listi v sosednjem kraljestvu. V »Don Chisciotte« se oglašajo neki Saraceni, čegar sofistika je zares »colmo« perfidnosti. Mož pravi, da so v Trstu preganjani — Italijani in da jih preganja narod, v katerem ideja svobode živi v nerazmerno mali meri. Slovanom stani nasproti pomenja braniti se; to da je torej stvar socialne pravičnosti!

Toliko, da vidijo cenjeni čitatelji, kakov »lumen coeli« je ta Saraceni. Mi bi se niti ne ozirali na čudne izrodke njegove logike, ako bi mož ne klical italijanske diplomacije našim neodrešenem na pomoč. Saraceni opaža z zadovoljstvom, kako nemška diplomacija blagodejno upliva na razmere avstrijskih Nemcev, kako poslednje »rajh« podpira moralno in materijalno. Zakaj bi tega ne puskusilo tudi italijansko kraljevstvo ukljub trozvezi?!

Ako bi vedeli, da so v avstrijski diplomaciji normalne razmere, povedali bi lahko Saracenu, da je za nekoliko let prepozno prišel se svojimi opomini. Tako pa je že možno, da kar ni, se lahko še zgodi, kakor pravi neka naša pesem. Živela trozveza!

Vsakako bodi še enkrat pribito, ker se tako lepo ujema z našim današnjim člankom »Avstrija in Nemčija«, pripoznanje namreč, da nemška diplomacija upliva na razmere Nemcev v Avstriji!

Domače vesti.

Politično društvo »Edinost« priredi prihodajo nedeljo javen shod v dvorani »Narodnega doma« pri sv. Ivanu. Dnevni red priobčimo jutri.

La coltura di XX secoli. Vedno in vedno nam tulijo in pripovedujejo, kako olikani in kako ponosni da so lahko na svojo dvetisoletno kulturo. Posebno slavni naš »magistrato civico« se je že šestokrat ponašal s tem in je hotel celó vzdati neko »tablo« ali mramorno ploščo, na kateri naj bi bilo razvidna italijanstvo in ona dolgoletna kultura.

Ker jim je pa vlada prepovedala vzdati ali razobesiti ono imenitno tablo, in ker potem mestni očetje niso vedeli, kaj bi storili, da bi vendar-le nekaj viselo v mestni dvorani, ki bi pričalo o njihovi večnosti in o njihovi vzvišenosti nad drugimi narodi, jim pa sedaj svetujemo, naj razobesijo v mestni dvorani ono tablico, ki je sedaj pribita na »plankah« slavnega magistrata, to se pravi tam, kjer podirajo nekdanje župnišče sv. Antona novega, ki je mestna last.

Tista tablica se glasi:

E

VIETATTO L'INGRESSO

Morda bo zanimalo laške brate onkraj luže in poznejši svet, kakšne tablice slavni tržaški ultra laško-judovski magistrat pribija na svoja poslopja leta 1899.

»**Nemške razglednice na Rakeku.**« S to notico smo se v št. 218. našega lista postavili na branik narodne časti, kakor je to bila, po našem skromnem menenju, naša novinarska dolžnost. Dejstvo je to, da so, ali so bile samonemške razglednice na Rakeku v prometu; sicer bi taka razglednica ne mogla priti v Trst. Če je krivda na strani tvrdke, ki jih je izdelala, zakaj so se razglednice sploh sprejele, če niso odgovarjale naročbi?! In zakaj se dotična dama, kateri sicer nočemo kratiti njenih velikih zaslug, ni obrnila rajši do kake slovenske tvrdke v Gorici ali v Celju, kjer bi gotovo ne imela takih neprijetnosti? Za »Slov. Narodom« ozioroma njegovim dopisnikom, ki vidita v naši gornji notici »zopet jasen dokaz, kako budalaste in nepoučene poročevalce ima Edinost«, se ne spuščamo na to polje tekmovalja. Bil bi boj brez upa zmage... Toliko pa moramo opomniti, da po našem prepričanju tu ne gre za modrost ali budalost, ampak samo za to, je-li vest resnična ali ne. Če je stvar taka, kakor je bila zapisana v »Edinosti«, zasluži graje, ako ne, potem smeta biti uverjena »Narod« in njega razgreti dopisnik, da bi bili radi vsprejeli sleherno pojasnilo tudi brez taeih poklonov novinarske — uljudnosti! In dejstva ne taji »Narodov« dopisnik, ampak pojasnjuje le vprašanje, kje je krivda. Torej?!

Ker pa že »Narod« tako trdovratno govori o »dopisniku«, izjavljamo še enkrat svečano, da je dotično dopisnico — z vsebino kakor je bila natisnjena v »Edinosti« — prejela neka odlična tržaška dama od dame na Notranjskem in da smo na prošnjo prve stvar priobčili v »Edinosti«. Budalastega dopisnika ga torej vendar ni nikjer.

Slovenščina ravnopravna tudi na koroških sodiščih! Dne 29. avgusta t. l. je bila v Beljaku pravda. Tožiteljica je nastopila slovenska stranka po ljubljanskem odvetniku, katerega je v tem slučaju zastopal dr. Kraut. A nemški zastopnik dr. Mayer je prigovarjal slovenski razpravi, sodnik je mu pritrdil, odložil razpravo in obsodil tožiteljico v stroške! Slovenski zastopnik se je zoper nečuvenco in samovoljno postopanje beljaškega sodišča seveda pritožil in sicer na deželno sodišče v Celoveu. Sedaj pa je prinesel »Slov. Narod« vest, da je to poslednje sodišče ugodilo pritožbi. Ukazalo je okrajnemu sodišču beljaškemu, da ima nemudoma razpisati zopetno razpravo o slovenski tožbi in jo vršiti s tožiteljico v slovenskem jeziku in jo v tem jeziku tudi izvršiti; ob enem nalaga nasprotni nemški stranki povračilo vseh stroškov. Zanimivi in velepomembni so razlogi, nakateri se s tem sklicuje deželno sodišče. Izreka se v njih določno, da so razglasili pravosodnega ministerstva od dne 29. oktobra 1850. št. 14553, od dne 15. marea 1862. št. 865 in od dne 18. aprila 1882, št. 20.513 ex 1881, s katerimi je priznan slovenski jezik v slovenskem delu Koroške kakor navaden jezik v smislu § 13. običnega sodnega reda, in vsled katerih je v slovenskem delu dežele vsprejemati slovenske vloge in jih tudi reševati v slovenskem jeziku, še vedno v veljavi; izreka se pa tudi, da imamo Slovenci nevsokratno zakonito pravico, da razpravljamo na sodiščih v slovenskem delu Koroške v materinem jeziku, ne mené se za to, ali nas nasprotna stranka ume ali ne. Odločba deželnega sodišča celovškega je za nas velevažna, ker je z njo sedaj splošno priznana izrecno priznan naš jezik kakor ednakopraven na vseh sodiščih v slovenskem delu Koroške in je z njo pokopana samovoljna nova praksa nemško-nacionalnega beljaškega sodnika in tudi drugih

samolastnih gospodov sodnikov po raznih krajih Koroške. — Na Slovencih je, da se svoje pravice povsodi poslužujejo in jo odločno zahtevajo! To lekeijo koroškimi sodnikom naj si zapomnijo tudi izvestni gospodje v Trstu.

Za žensko podružnico družbe sv. Cirila in Metoda v Rojanu se je nabralo v veseli družbi »megetov« v gostilni pri »Zlati kroni« v Rojanu 2 gl.

»**Slovansko pevsko društvo.**« V »Edinosti« od minolega petka je bilo pogrešeno naznanjeno, da so pevske vaje v čitalnici ob četrtekah. Te vaje so ob petkah v čitalnici in ob torkah v »Del. podp. društvu«. V četrtekah in ponedeljkah imajo vaje diletantje za prozo operete »Čevljar baron«, katere se tako marljivo uče, da bodo skoro mogli javiti občinstvu dan in lokal, kjer se uprizori ta opereta. Opozarja se še enkrat, da naj se vsa pisma pošiljajo društvenemu tajniku g. Josipu pl. Masneen, Via Farneto št. 12, I. nadstr.

»**Match» Ferkovič-Iros** utegne biti jako zanimivo na dirki dne 8. oktobra t. l. Tekmovala bosta vobče dobro priznana dirkača, gg. V. Ferkovič, od »Slovjena« iz Zagreba, in Fran Počkaj, Slovenec iz Trsta. Kolikor nam je znano, je veliko zanimanje za ta »match«, ne le v kolesarskih krogih, marveč tudi med vsemi slojmi ljubljanskega prebivalstva.

Po »Slovenec«.

Priporočila. Absolviran gimnazijec, ki je položil zrelostni izpit s prav dobrim vspehom, popolnoma vešč hrvatskemu, nemškemu in francoskemu jeziku, bi rad poučeval dijake. Priporočamo ga najtopleje.

Slovenec in bivši gostilničar Martin Vučko leži smrtno bolan v bolnici, a doma mu stradajo žena in 4 otročiči. Sirota je šla na magistrat prositi kake podpore, a reklo se jej je, da ne dajo, ker je nje soproog Slovenec. (To je tudi neko stališče, ali — humano ni!) Prijatelje nesrečneža opozarjamo na bedo njega rodbine, ki biva v ulici Farneto št. 8, IV. nadstropje.

42-letna udova Ivana Sabec, bivajoča v ulici S. Marco št. 12, I. nadstropje (pri sv. Jakobu), išče službo kakor postrežnica, da bi mogla vzgajati svojo hčerko. Priporočajo se slovenskim družinam.

Za udovo pok. sluga Vouka je doposlal g. drž. svetnik Aleksander Suvorov 2 gl.

Zamude vlakov. Poškodovanja, ki so jih povodnji zadnjega časa povzročile na železnicah, še niso popravljena; vsled tega imajo skoraj vsi vlaki, ki prihajajo z severja, znatne zamude. Sinočnji dunajski brzovlak je dospel nad poldrugo uro pozneje, nego bi moral.

Tatvina kave. Svojedobno smo poročali o veliki tatvini kave, ki se je izvršila na škodo tuk. tvrdki Julij Pollak. Ukrali so ji namreč 48 vreč kave. Včeraj se je v tej stvari vršila razprava pred tuk. deželnim sodiščem ter je bil 38-letni kuhar Peter pl. Filippini iz Poreča obsojen v dve leti težke ječe in v izgubo plemstva in 30-letni Josip Spicogna iz Trsta v 6 mesecev težke ječe, dočim so spediterja Leopolda Metznerja iz Celoveca in agenta Artura Majonica iz Trsta, ki sta bila tudi tožena zaradi te tatvine, rešili obtožbe.

S kamenjem nad redarje. Včeraj je na Belvederju razgrajalo nekaj mladih ljudi, ki so bili očitno preveč dobre volje. Ko so zagledali redarje, so junaki zbežali. A redarji so jim sledili na Greto. Tu so mladiči javnim organom pripravili nenavaden sprejem: začeli so na nje metati kamenje. Dva teh junakov je policija prijela, namreč 25letnega Ivana D. in 27letnega Antona F.

Varčen potnik. Policijski oficijal Krainer je našel včeraj na parniku »Dubrovnik« v neki kabini 2. razreda skritega 18-letnega natakara Ivana Ivankoviča, ki se je bil pripeljal iz Splita, ne da bi plačal vožnino. Varčnega potnika so spravili v zapor. —

Požar. Včeraj o poludne je nastal požar v mizarnici Petra Marasa v ulici Ecomo št. 7. ter povzročil škodo za 250 gl., ki je pokrita z zavarovanjem. Lastnik je pogasil ogenj, predno so prišli gasilci.

Še manjšega pomena je bil požar, ki je sinoči uničil izložnico briveca Ronchija v ulici S. Antonio št. 5. Tudi tukaj ni bilo treba pomoči gasilcev.

Premožen berač. Sinoči so v neki krčmi v ulici del Toro aretirali 72-letnega Petra Scaram-

belli, ker je beračil in nadlegoval goste. Na komisarjatu so ga preiskali ter našli pri njem razven potnega lista tudi prepis testamenta, s katerim zapuščajo svojemu unuku — hišo in razna zemljišča. Ubogemu beraču so preskrbeli brezplačno stanovanje v ulici Tigor.

Sinovi, ki kradejo svojim roditeljem.
Vdova Josipina Z. iz ulice Molino a vento št. 16. je prijavila redarstvu lastnega sina Frana, ker ji je odnesel dve kokoši, vredni poldrugi goldinar. Preiskal je tudi vse škrinje in omare, a česat je želel — denarja — ni našel.

Srečnejši je bil v tem pogledu Fran P. iz Rojana, čegar roditelji so imeli shranjenih 450 gl. Vzledni sin je odprl dotično omaro, vzel denar ter izgubil. Tudi ta dogodek se je ovadil redarstvu.

Okrajna bolniška blagajna. Minolega tedna se je prijavilo 354 slučajev bolezni, 405 oseb se je proglasilo zdravimi in v zdravljenju jih je ostalo 723, med njimi 96 ponesrečencev na delu. Prestopkov proti zdravniškim naredbam se je naznalo 163. Podpor je blagajna izplačala ta teden 9193,52 kron.

Dražbe premičnin. V sredo, dne 4. oktobra ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: Sv. M. M. Zgor. št. 41, 2 organeta, v ulici Nuova št. 30, tiskarski stroj; v ulici Farneto št. 50, hišna oprava; v ulici Madonnina št. 35, hišna oprava; v ulici Cordainoli št. 4 hišna oprava; Sv. M. M. Zgor. št. 307, jeden prešič.

Slovenski abiturijenti!

Pred pragom akademske dobe stojite. Odpira se vam novo življenje; gotovo ste si že v mejsebojnih pogovorih tovariši narisali pota, po katerih hočete hoditi kakor visokošolci in pozneje v svojem pokliču, da čim vspešneje posvetite svoje moči narodu.

Nadejamo se, da ga ni med Vami, ki bi smatral za svojo edino nalogo, dovršiti strokovne študije, ne mené se za vprašanja, ki ga vežejo kakor človeka na družbo in posebej kakor Slovenca na domovino. Zavedati se moramo svojih narodnih dolžnosti.

Akademikom je treba mejsebojnega poznavanja. Na sestankih, predavanjih, pogovorih naj se tovariši pripravljajo za bodoče življenje v narodu. Česar ne premore posamičnik, nudijo akademična društva.

Vas, ki pridete na dunajske visoke šole, vabi »Slovenija« v svoj krog!

Čitalnica, bogata knjižnica, občni zbori, prijateljski sestanki, večeri strokovnih klubov so sredstva, ki družijo slovenske akademike.

Vse napredno dijaštvo pa zbira »Slovenija« vseh 30 let svojega obstanka pod svojim geslom: Vse za svobodo in narod!

»Slovenijino« geslo je geslo naprednega dijaštva, katerega se oklenite!

Pojasnila daje odbor.

Dunaj, koncem septembra 1899.

Za odbor akad. društva »Slovenija« :

cancl. iur. Ivan Zabukovšek,
t. č. predsednik.

Brzobjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Praga 3. »Narodni listy« objavljajo ognjevito pisan članek, v katerem pravijo, da po tej katastrofi češkemu narodu ne ostaja drugega nego najodločnejša opozicija. Nismo se udali nemstvu — tako vskljika — v bojih tisočletja in se ne udamo tudi sedaj.

London 3. »Times« javljajo iz Johannesburga dne 1. t. m.: Da-si vlada sedaj v Johannesburgu veči mir nego v petek, postaja položnje vendar vedno resneje. Iz Johannesburga in drugih krajev je odšlo mnogo vlakov na mejo Natala z vojaki, konji in streljivom. Na meji Natala je že zbranih več tisoč mož. Opažalo se je posebno, da je jeden oddelek topničarjev vzel seboj nekoliko topov večega kalibra. Nadaljnjih oddelkov burgherjev odide danes na mejo.

London 3. Listi javljajo, da bo v soboto v Osborne-castlu pod predsedstvom kraljice posvetovanje ministrov, na katerem sklenejo bržkone, da se parlament snide dne 17. t. m.

Mala oznanila.

Pod to rubriko prinašamo oznanila po najnižjih cenah za enkratno insercijo se plača po 1 nč. za besedo; za večkratno insercijo pa se cena primerno zniža. Oglasi za vse leto za enkrat na teden stanejo po 10 gl. ter se plačujejo četrletnih antecipatnih obrokih. Najmanjša objava 30 nč.

Posređovalnica za potovanja.

Alojzija Mozetič Piazza Negoziante 1. daje pojasnila za vsakršna potovanja in sprejema predplačila za obisk svet. razstave v Parizu l. 1900.

Zaloga krompirja, zelja in fižola.

Vatovec Jak. ulica Vienna številka 5 ima zalogo krompirja, zelja fižola in drugih pridelkov

Razprodava na debelo.

Zaloga olja, mila in kisa.

Vatovec Anton Ulica Torrente št. 26. Prodaja olja, mila in kisa na drobno in debelo. Naročila izvršuje točno.

Krčme.

Jurković Mate ulica Carintia št. 25 toči izvrstno črno in belo istrsko vino ter ima dobro domačo kuhinjo.

Jak. Perhauc Via Acquedotto št. 8 Zaloga vsakovrstnih vin in botelj. Postrežba točna, cene zmerne.

Pirih Ivan Via Media št. 3., krčmar, toči črna in bela vina in pivo prve vrste kuhinja izvrstna, cene zmerne.

Lozić Jurij Androna S. Lorenzo (za magistratom). Zaloga pristnega dalmatinskega vina po najnižjih cenah. Razprodaja od 5 litrov naprej. Na zahtevanje se pošilja na dom in na deželo.

Potočnik Fran, ima gostilno v ulici Ireneo št. 1., toči istrijsko, dalmatinsko in belo ipavsko vino, in Steinfeldsko pivo; vsaki čas mrzle jedi. Odprto vedno do polnoči.

Obuvala.

Stantič Josip „pri Pepetu Kraševu“ na Rožariju poleg cerkve Sv. Petra pod ljudsko olo, ima veliko zalogo obuval. Sprejema tudi naročila.

Rehar Peter ulica Riborgo št. 25. Velika zaloga in delavnica vsakovrstnega obuvala po naročbi.

Trgovci.

Nazarij Grižon Via Giulia 64 prodaja vsakovrstnih jestvin, kolonijalnega blaga in olje

Ant. Furlan Piazza S. Francesco št. 2. Prodajalnica jestvin in kolonijalnega blaga. Posrežba točna čene brez konkurence.

Abram Fran Via S. Francesco št. 22. Trgovec z dogami in sodarski mojster, izdeluje vsakovrstne sode in posodo. Delo solidno, cene zmerne.

Jak. Perhauc Via Stadion št. 20, pekarna in slaščičarna, sveži kruh večkrat na dan, prodaja moka. Vsprejema tudi domači kruh v pečivo. Postrežba točna.

R. Kolar na ogli ulice Geppa in delle Poste Nuove, prodaja kolonijalno blago delikatese, likere itd.

Marija Čokelj na Korzu št. 8. priporoča slav. slovenskemu občinstvu svojo prodajalnico, v kateri se dobiva po primerni ceni vsakovrstno blago, zlasti perilo za gospode in gospe, narejene obleke za gospe in otroke. V isti zalogi ima na razpolago vsakovrstne potrebnosti za gospe. Postrežba je točna in cene nizke.

Anton Šorli priporoča svoji kavarni Commercio n. Tedesco, ki sti shajališči Slovencev. Na razpolago so vsi slovenski in mnogo drugih časnikov.

T. Zadnik Via S. Francesco št. 16, mesar, postreže z vsakovrstnim mesom po zmernih cenah. Na željo pošilja na dom.

I. Tavčar, krojač Via delle Beecherie št. 6, priporoča se slovenskemu občinstvu.

Fran Hitty, Via Barriera vecchia št. 13 prodajalnica vsakovrstnega manufakturnega blaga in drobnarij. Na zahtevanje se pošiljajo vzorci tudi na deželo.

Novak Mihalj, trgovec, ulica Sv. Catarina št. 9., priporoča svojo zalogo kolonijalnega blaga na debelo in na drobno. Razpošilja na deželo proti povzetju.

Rujav, pristen, navaden angleški sladkor

dobiva se edino v moji zalogi ter ga prodajam po zelo ugodnih cenah. Priporočam se

Anton Godnig

trgovec, Via Nuova.

Paziti na ponarejanja.

Ženitbena ponudba

28-letnem trgovski pomočnik, kat. vere, delaven in varčen, ki ima nekaj lastno prihranjenega denarja, želi seznaniti se s pridno gospodično, dobro gospodinjjo z nekoliko primoženjem, eventualno z udovo 26-30. let, ki ima precejšnjeprimoženje z gostilno ali prodajalnico.

Samo resne ponudbe z fotografijo naj se pošljejo upravništvu »EDINOSTI« pod kuverto z naslovom: »Št. 14. Pridne roke in srečen zakon«.

Spiritus sinapis compositus

ALGOFON.

Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd.

Steklenica z navodilom stane le 20 nč.

ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Ai due Mori) Piazza grande TRST

Paziti na ponarejanja.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaella Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimute in peresnice, ogledal in železnih blagaj, po cenah, da se ni bati konkurence.

0000 Pristni 0000

domači izdelek navadne slivovke lastnikov

Hijacintjevo & Pretkovec

v Krapini (Hrvatsko).

Zastopana po

Dragotinu Venturini v Ljubljani

Tržaška cesta št. 27.

„EDINOST“

večerno in zjutranje izdanje se prodaja, razen v drugih navedenih tobakarnah, tudi na južnem kolodvoru.

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Piazza Rosario žtev. 2.

(šolsko poslojpe).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

Velika zaloga solidnega pohištva in tapecarij

od

Viljelma Dalla Torre v Trstu

Trg S. Giovanni hiš. št. 5 (hiša Diana).

Absolutno konkurenčne cene.

Moje pohištvo donese srečo!